

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΣΑΜΑΡΑΚΗ

«Σαν Αϊ-Βασίλης των Γραμμάτων»

«Ζητείται Ελπίς». Τι πιο αληθινό στις μέρες μας; Πόσο εύγλωττα το αποτύπωσε με την πένα του ο Αντώνης Σαμαράκης και πόσο επίκαιρο είναι σήμερα από ποτέ.

Οι φίλοι του Αντώνη Σαμαράκη θυμήθηκαν στιγμές από τη ζωή και το έργο του συγγραφέα

Δέκα χρόνια έχουν περάσει από τον θάνατο αυτού του «αιώνιου έφηβου» κι όμως είναι σαν να ζει ανάμεσά μας. Κλείνοντας αυτή η δεκαετία, οι φίλοι του του αφιέρωσαν μια ζεστή και τρυφερή εκδήλωση, προχθές, στον Πολυχώρο της Μουσικής Βιβλιοθήκης του Συλλόγου «Οι Φίλοι της Μουσικής», στο Μέγαρο Μουσικής, με αφορμή και τις

επανεκδόσεις έργων του από τις εκδόσεις «Ψυχογιός». Στο πάνελ ο Βασίλης Βασιλικός, ο Γιάννης Ξανθούλης, ο Λευτέρης Παπαδόπουλος, ο Τίτος Πατρίκιος, η Ελλη Στάη, ο Παναγιώτης Τέτσης και ο Σεραφείμ Φυντανίδης, με συντονίστρια την Εύη Κυριακοπούλου. Αφογη οικοδέσποινα της βραδιάς η σύζυγος του Αντώνη Σαμαράκη, Ελένη.

Ο Βασίλης Βασιλικός υπογράμμισε ότι αισθάνεται δίπλα του τον Αντώνη Σαμαράκη και διηγήθηκε μια φανταστική συνομιλία και μια βόλτα μαζί του. «Ο Σαμαράκης ήταν ένας ωραίος φωνακλός τενόρος μιας βαθιάς ανθρώπινης όπερας και γι' αυτό αγαπήθηκε και πέρασε στο πλατύ κοινό. Διαβάστηκε και διαβάζεται και το παράδοξο, αγαπήθηκε ακόμη και από μικρά παιδιά, διά της ακοής, σαν ένας υβριδικός Έλληνας Αϊ-Βασίλης των γραμμάτων», τόνισε ο Γιάννης Ξανθούλης. «Αυτός ο άνθρωπος έκανε πράξη ό,τι προσπαθεί να πετύχει η τέχνη, να μας κάνει καλύτερους ανθρώπους. Ό,τι καλύτερο έχει να πει κανείς για τον Σαμαράκη είναι ότι ενδιαφερόταν για τον διπλανό του. Ήταν ένας άνθρωπος από γλυκό ζυμάρι, που πονούσε για τους άλλους και ήταν ικανός για ένα μικρό χτύπημα ενός παιδιού να τρέχει όλη τη νύχτα στα νοσοκομεία για να το κάνει καλά. Έτσι τον θυμάμαι και έτσι τον αγαπώ», υπογράμμισε ο παλαιότερος φίλος του πεζογράφου, ο στιχουργός Λευτέρης Παπαδόπουλος. Ο ποιητής και πεζογράφος Τίτος Πατρίκιος σημείωσε ότι η μεγαλύτερη εθνική ικανοποίηση που ένιωσε ήταν όταν είδε ότι η κυρία που καθόταν δίπλα του στη στάση του λεωφορείου στη Δανία, διάβαζε Σαμαράκη, το «Λάθος», και συμπλήρωσε: Είχε «μια καλοσύνη συνδυασμένη με μεγάλη γενναιοδωρία... Ήταν από τους πιο γενναιοδωρους ανθρώπους που έχω γνωρίσει».

Ενα «παιχνίδι μνήμης» χρειάστηκε να παίξει η Ελλη Στάη, το οποίο την οδήγησε στο να ξαναβρεθεί αντιμέτωπη με το έργο και τη «διαχρονικότητά του... το επίκαιρο χαρακτηριστικό, το οποίο συνιστά τους μεγάλους συγγραφείς». «Αγαπούσε τους ανθρώπους... Εβγαζε αυτή την απλότητα, την ανθρωπιά», σημείωσε. «Δεν ήταν αυτό που λέμε "τάχα μου". Δεν ήταν κουλτουριάρης, δεν είχε сноμπισμό, τον περίεργο ελιτισμό που πολύ συχνά βλέπουμε σε ανθρώπους που νομίζουν ότι κατέχουν την τέχνη της ζωής καλύτερα από τους υπόλοιπους». Την εκδήλωση προλόγισε ο υπουργός Πολιτισμού, Π. Παναγιωτόπουλος. Η κατάμεστη αίθουσα παρακολούθησε στην αρχή ένα βίντεο από τη ζωή του Αντώνη Σαμαράκη. Αποσπάσματα από το έργο του διάβασαν οι Αγγελος Αντωνόπουλος (από το «Σήμα Κινδύνου») και Κατερίνα Λέχου (από το «Ζητείται Ελπής»).

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

